

Debat

NORDJYSKE Medier A/S

(CVR-NR. 18096641)

 www.nordjyskemedier.dk
 nordjyske@nordjyske.dk

Hovedkontor: Langagervej 1, Postbox 8000,
 9220 Aalborg Ø, Telefon 9935 3535

Chefredaktion
Per Lyngby

Ansvarshavende chefredaktør - adm. direktør

Lars Jespersen

Chefredaktør

Anne-Marie Dohm

Chefredaktør

LEDER Valget står mellem et helt Danmark eller et Danmark, der er ...

Delvis til rotterne

Godt og vel en million danskere lever, bor og har det som regel ganske godt i det såkaldte Udkantsdanmark, som eliten i begyndelsen yndede at kalde "den rådne banan".

Det er tilsyneladende ikke noget problem, at hovedstaden ligger i Danmarks østlige udkant; København er og bliver centrum, mens resten af landet stort set er tilliggende af ret forskellig bonitet.

Med rådne bananer og andet verbalt kasteskyts er det lykkedes de såkaldt toneangivende på det store bjerg - hvor de fleste tror, at der kun findes én rådhusplads, og at parken staves med stort P, fordi der umuligt kan findes parker ude i periferien - at stigmatisere rundt regnet hver femte dansker ganske effektivt.

Ja, det er ikke kun træerne i Nordjylland, der vender mod øst - takket være vestenvinden. Det er også et faktum, at nord- og vestjyder i pænt store flokke flytter fra vandkanten for at se solen stå op i øst.

Og nej, der er ikke meget, der tyder på en pludselig folkevandring den anden vej. Men der er omvendt stort set heller ikke nogen, der gør ret meget for at få det til at handle "om hele Danmark i udvikling", som folketingsmedlem Orla Hav (S) sagde på torsdagens visionskonference i Aalborg om udflytning af statslige arbejdspladser. Her formulerede regionsrådsmedlem Per Larsen (K) konferencens centrale budskab:

"Det vil være godt, hvis de fire regioner uden for hovedstaden rotter sig sammen. Og vi har alle de saglige argumenter". Hørt! Men ét er, at det bliver hørt uden for konferencelokalet - noget andet er, at det stort set fortsætter samme vej, som hønsene skraber. Og i hvert fald skraber nordjyske høns baglæns.

Det rækker ikke alverden, at regeringen indimellem har strøet et asylcenter ud hist og pist, når den politiske vestenvind forlængst har blæst de fleste statsjob mod øst.

Erfaringer fra England - og Ringkøbing! - har vist, at effektiviteten kan øges, når en statsinstitution flytter ud i virkeligheden.

Men generelt er det tilsyneladende en flok magtesløse politikere, der leder en flok magtfulde embedsmænd og deres stærke organisationer afgøre, at selv i digitaliseringens guldalder kræver det københavnske postnumre, hvis statsapparatet skal fungere. Og kreditforeningernes restriktive lånepolitik i egne med få flagstænger forstærker i parentes bemærket selvforståelsen af, at det jo også er zombieland, det dérude.

Et lønsomhedstjek, som folketingsmedlem Preben Bang Henriksen (V) slog til lyd for lørdag i NORDJYSKE, lyder som en optakt til den fanfare, regionerne kan blæse ind over Christiansborg, hvis - når! - de rotter sig sammen. Valget står mellem "Et Danmark, der står sammen", som regeringen siger, eller "Et Danmark, der delvis er til rotterne" ...

Kom med udspil

Af Carl Frede Haugaard

 Danmarksgade 24 a, 9900 Frederikshavn
 carlfredehaugaard@gmail.com

ARBEJDSPLADSER: Alis Nielsen, Svenstrup, anmodede mig forleden om "at tage fat i Venstres gruppeordfører, Kristian Jensen".

Nu er det sådan i et parlamentarisk system som det danske, at det er den til enhver tid siddende regerings opgave at lægge forslag frem vedr. den kommende tids politik og lovgivning.

Derfor er det, til oplysning for fru Nielsen, blandt andre statsminister Helle Thorning-Schmidts (S) og finansminister Bjarne Corydons (S), for blot at nævne et par stykker, ansvar at komme med udspil, der eksempelvis kan generere manglende arbejdspladser til vore ledige. Naturligvis til overenskomstmæssig aftalt aflønning.

Desuden må fru Nielsen være klar over, at hendes oplysning om gæld på 100 mia. kr., der skulle hidrøre fra den tidligere regerings tid, ikke er korrekt.

Derimod er det korrekt, at Danmarks bruttonationalprodukt p.t. under SRSF-regeringen ligger 100 mia. kr. under det niveau, der eksisterede under den tidligere VK-regering, indtil den globale økonomiske krise satte ind i 2008. Derfor er det den nuværende regerings opgave at ændre godt 2 års økonomisk stilstand. Det kan gøres ved netop at lægge forslag frem til forhandling i Folketinget.

Og så til sidst: Fru Alis Nielsen var ked af, at SF-formand Anette Vilhelmsen skubbede Karen Hækkerup (S) væk fra posten som socialminister. Ingen var i tvivl om, at Karen Hækkerup var meget ked af dette. Læg derfor mærke til hendes udtalelse derom (citater): "Om det sker nu eller om 2 år, gør ikke den store forskel". Fru Alis Nielsen ved godt, at der netop er to år til næste folketingsvalg!

SØNDAG 18. AUGUST 2013
Kronik

Meget mere effektivitet

GYMNASIER: På grund af den økonomiske krise og de store offentlige budgetunderskud skal den offentlige sektor effektiviseres og moderniseres.

I spidsen for dette projekt står finansminister Bjarne Corydon og moderniseringsstyrelsen.

Ældre- og sundhedssektoren har været igennem turen, så nu er det lærernes tur.

Det gælder både lærere i folkeskolen og i gymnasierne.

Lokalaftaler er opsagt, tillidsmændene er sat ud af spillet, og lærerne må ikke længere forberede sig derhjemme.

De skal være mere sammen med eleverne, fordi det giver mere kvalitet.

Der skal ske en normalisering af arbejdsdagen, så lærere arbejder fra ca. 7.45 til 16.00. Arbejdet skal nu tidsregistreres, så skatteyderne kan være sikre på, at alle lærere i gennemsnit arbejder 37 timer om ugen. Det hele lyder godt og effektivt.

Som gymnasielærer så jeg frem til min første "normale" arbejdsdag 1. august. Nu skulle jeg være effektiv. Eleverne møder først 14 dage senere, men det er dejligt at være velforberedt. De tidligere år er jeg naturligvis gået i gang med

arbejdet omkring denne tid.

7.45 står jeg så på gymnasiet og er klar til at arbejde og leve op til Corydons vision. Kun ca. halvdel af mine kollegaer er mødt op denne torsdag i august. Hvor er de andre?

Jeg havde selv forsøgt at møde et par dage senere, fordi jeg i det sidste skoleår havde oparbejdet en overarbejdsbukkel på ca. 200 timer. Men jeg kunne ikke møde senere!

Rundt omkring gik der håndværkere og arbejdede.

Det var et sandt rod. Rengøringsfolkene var ikke mødt. Ingen stod klar til at møde mig 7.45.

Hvor var de offentlige ledere? Vores computere var fjernet på grund af ombygning. Der var snavset overalt. Ingen kopper til kaffen, og det var ikke muligt at få mad fra madordningen.

Administrationen var ikke mødt! Jeg prøvede at finde et sted at arbejde, men der var larm overalt.

Normalt anvender jeg den første uge til at rydde op i mit kontor derhjemme, så jeg havde medbragt kasser med eksamensopgaver, artikler og bøger.

Men jeg kunne ikke sætte kasserne nogen steder, hvor jeg kunne arbejde. Læse kunne jeg ikke på

Hvem skal kontrollere de mange timeindberetninger, og om vi møder kl. 7.45 og går klokken 16.00?, skriver

PETER GORM LARSEN
 lektor, Thisted
